

dissabte 17/8/2019

Marc Timón, de la sardana a les bandes sonores de Hollywood

El compositor empordanès arriba aquest dissabte al Festival de Peralada amb 'Maestro', una mirada simfònica als grans èxits de la música electrònica

TEXT JORDI GARRIGÓS

Una gran casualitat. Així defineix Marc Timón (Castelló d'Empúries, 1980) els seus inicis en el món de la música. Ell volia dedicar-se al periodisme, però la composició el va atrapar. "Tot i les ganes que tenia d'escriure, quan vaig entrar a l'ESMUC els plans van començar a desviar-se", explica. Trenta anys després de creuar la porta de l'escola municipal de música del seu poble, Timón és un compositor premiat que viu a Los Angeles, dedicat principalment a la feina de composició de bandes sonores per a pel·lícules: "La meua mare em va desafià a veure si aconseguia entrar a l'ESMUC", recorda. No es va preparar la prova, però va entrar-hi sobrat.

L'empordanès ja componia sardanes quan tenia 13 anys i ho feia amb una lírica inapel·lable: "Com que no m'agradaven les que escoltava, vaig escriure les meves". Els quatre anys d'estudiant, sumats al fet d'arribar a tocar com a intèrpret amb la Cobla Sant Jordi - Ciutat de Barcelona, van començar a fer sospitar Timón que el seu futur s'allunyava del periodisme per orientar-se a la música. Va començar a treballar tot just abandonar l'ESMUC i ja no ha parat: "Em van encarregar un ballet simfònic, que vaig fer molt a l'estil John Williams, i van començar a sortir coses".

Tu a Castelló i jo a Califòrnia

La seva trajectòria com a compositor de bandes sonores és la que el va portar fins a Los Angeles, on, entre d'altres, ha treballat en la música d'*Agent Carter*, una sèrie d'espionatge que protagonitza un personatge secundari de l'univers cinematogràfic Marvel, l'agent Peggy Carter. Abans d'arribar a Hollywood, Timón cita amb un orgull especial el seu *Josafat*, el musical, estrenat a Girona el

El compositor de Castelló d'Empúries, Marc Timón. GORCORTADELLAS

2014, i la banda sonora d'*El àrbol sin sombra*, una pel·lícula petita que va portar-li moltes alegries. Tot i el seu perfil nord-americà, Timón mai ha deixat d'escriure sardanes, encara que la seva carrera s'hagi enfocat cap al setè art: "El cinema és el mitjà per excel·lència i la banda sonora em permet explicar històries", diu. Tot i que resideix als Estats Units, reconeix que el seu no és l'únic camí possible, que es pot viure a Catalunya treballant amb músiques de cinema: "Aqui hi tenim directors amb molt talent com Oriol Paulo, Carla Simón, David Victori o Isaki Lacuesta, per dir alguns exemples, amb qui seria un somni col·laborar".

Aquest ha sigut un estiu amb poques vacances per a Timón: al juliol va presentar al Grec *Pop d'una nit d'estiu*, en què va arranjar algunes de les cançons més reconeixibles del pop català a ambients cinematogràfics, i aquest dissabte porta *Maestro* a pocs quilòmetres de casa seva, al Festival Castell de Peralada. "És un espectacle sense normes, en què la gent es torna literalment boja", explica Timón, que a finals d'any va estrenar aquest concert, que revisa grans èxits de la música electrònica en clau simfònica. La seva activitat no s'atura, i un dels pròxims projectes serà la música del documental *San Mao y la sombra del olivo*, produït per Edmon Roch. ♦

La Schubertiada reuneix joves talents i grans noms del lied

TEXT NÚRIA JUANICO

La Schubertiada de Vilabertran ha aconseguit, en els seus 27 anys d'existència, consolidar-se com un referent del lied a Catalunya i catapultar alguns dels seus artistes al panorama internacional. Un dels exemples més evidents és el bariton alemany Matthias Goerne, que va debutar-hi el 1994 i, des d'aleshores, ha assistit a totes les edicions del festival. També hi serà aquest any amb dos recitals, el 24 i 26 d'agost. El festival, que comença avui i s'allargarà fins al 31 d'agost, commemorarà així la fidelitat d'un músic que, quan va actuar per primera vegada a Vilaber-

tran, "era un absolut desconegut", i que ara "és un artista amb una carrera increïble", explica el president de l'Associació Franz Schubert, Jordi Roch. Una altra de les artistes amb una trajectòria meteòrica és la soprano Christiane Karg, que el 2009 va debutar al festival i avui l'inaugura acompanyada de Gerold Huber al piano. "Karg s'ha convertit en la gran liderista del moment, d'ella es diu que és l'Elisabeth Schwarzkopf de l'actualitat", subratlla Roch.

Entre els noms que passaran per la Schubertiada també hi ha el bariton André Schuen, el tenor Christoph Prégardien i la mezzosoprano Joyce DiDonato, que interpretarà la seva particular versió de *Viatge d'hivern* en un concert

que serà estrena a Europa. Segons Roch, un dels reptes de la Schubertiada és proporcionar cada any "una oferta singular" que posicioni el festival "com un referent a Europa" i, en paral·lel, que sigui una cita on captar nou talent musical. "Volem ser un espai de projecció per als joves", afirma Roch, que destaca l'actuació del pianista Eudald Buch -que tindrà lloc demà- com una de les més prometedores d'enguany. En aquesta línia també s'orienta el concert final de l'Acadèmia de la Schubertiada, en què el pianista Wolfram Rieger dirigirà dos duets d'estudiants participants.

La Schubertiada acabarà el 31 d'agost amb un concert del Quartet Casals, però la iniciativa vol anar més enllà de l'estiu per aconseguir arribar a més públic. Amb aquest objectiu, a partir de la tardor el festival farà quatre concerts amb obres de Schubert a l'Auditori de Barcelona i, a més, ha organitzat un recital de Christian Gerhaher al gener al Palau de la Música. ♦